

rimisest eggas waimo pühhitsusse; ja käs ka selle polest issa mäenitsusse olli mahha jätnud, et ei oskand mitte nae-sega eggas perrega rahho ja ühhemelelisse ello sees ellada. Lapsed kaswasid temma maias kui metsellajad ülles. Ei olnud ühtegi head luggu temma kattusse al. Temma pahha nukker meel tööstis ühtepuhko nurrinat ja kibbedat taplemist. Leivala-pised tüddinesid peagi ärra, ja teggid kiuste párrast, otsego ühhed terravad ofsad, keksugru kahjo perrele ja maiale. Lapsed saatid issale mitmel viisi melehai-gust ja hääbi, ja sest, et teggid wallatum ja tiggeda mele sees naabrettele suurt liga, piddi nende villets issa sedda ühtepuhko ja wahhelt rõunga kullutussega ärratassuma. Nenda lätsid siis ka teise mehhe perreasjad üsna hukka, ja rühhi joudis temma kätte. — Kolmas selle ausa wanna issa poeg moistis üksipäin, kets targad

mäenitsusse sannad, mis olli issa käest sanud, truiste meles piddada, ja sedda visi issa mällestust ka siis veel auüstada, kui issa jo ammogi olli puhkamas. Ellas omma nae-sega, perrega ja naabrettega falli rahho sees; olli omma Jummalakartliko mele läbbi, ja kui tru ning holas maiapid-daja koggone omma perrele ausaks öppetüsseks. Temma dige ja lahke mele párrast seisid leivala-pised ja teniad faua seál perres, ja saatid armastusse paljo kassö temma maiale. Lapsed kaswasid tarkusse ja armus Jummal ja innimeste jures. Kärtsi kohhad ollid neil keikides seál perres üsna vodrad ja alwad kohhad. Maias ei petud wina tilkagi. Seeb se olli, et Jummal neid hoidis ennamiste falli terwise ja tuggewa rammo jures, ja et ðnnistas nende kätte tödd, nenda et kibbe peatoidusse murre ialgi neisse ei putunud, ning et neil aldati joudo ülle olli, waesi ja